

mena. Kako težavna je bila ta zmaga na severu, je razvidno že iz tega, da so zasledle nacionalne čete tekom šest in pol meseca pokrajino, katera je široka 400 km in globoka 80—100 km in so morale na tem pohodu osvojiti 3000 metrov visoko ležeče trdnjave rdečih.

V Gijonu se je predalo Francu 60.000 rdečih miličnikov. Največja pridobitev poleg ogromnega vojnega plena, katerega se je po zmagi polastil general Franco, je predvsem ta, da nacionalna Španija sedaj razpolaga z bogatimi rudniki in premo-govniki Asturije.

Japonsko-kitajska vojna.

Brezuspešni napori Japoncev pred Šangajem

Napadi Japoncev na Šangaj in njegovo razsežno okolico že trajajo z malenkostni-mi presledki nekaj tednov. Japonsko voj-no vodstvo pošilja v boj vedno nove čete, njihove vojne ladje sipajo neprestano gra-nate najtežjih kalibrov na kitajske postoj-anke, težki bombniki obmetavajo z bom-bami Šangaj in vse one točke, ki so za po-sest Šangaja najvažnejše in jih branijo Kitajci s hrabrostjo, kateri se čudi ves svet. Dokazano je, da so vrgli Japonci v zadnjem času na šangajsko fronto sto ti-soč svežih mož, a tudi ta armada ni do-segla kljub največjim žrtvam niti najmanj-šega uspeha, kaj šele, da bi bila kje pre-bila kitajski obrambni obroč. Kitajci so dobili pred Šangaj novo topništvo, s kate-

rim so prepodili večje število japonskih vojni-h ladij in so s tem znatno zmanjšali pritisk najtežjih japonskih granat na ki-tajske postojanke. S pomočjo dveh re-zervnih divizij so zavzeli Kitajci v okolici Šangaja vse kraje, iz katerih so se že bili umaknili radi nevzdržne srditosti japo-nskih neprestanih napadov.

Japonci cenijo od pričetka sovražnosti do danes izgube Kitajcev pred Šangajem na 100.000 mrtvih in ravno toliko ranje-nih. Če so že Kitajci toliko izgubili kot branitelji, kolike so šele japonske zgube, ker ti so bili doslej vedno brezuspešni na-padalci.

Poslabšan položaj Japoncev na drugih frontah

V pokrajini Šansi so si priborili Kitajci zopet veliko zmago nad 30.000 Japonci. Polastili so se mesta Šinkau. Zajeli so 12 tisoč Japoncev ter zaplenili 18.000 pušk, 200 strojnic in 20 topov. Ogromen je plen na strelivu in živilih. V trikotu Šangaj—Nanking—Hankau imajo Kitajci zbranih 550.000 mož dobro oborožene vojske.

Japonske čete, ki so doslej naglo prodi-rale ob železnici Tiencin—Pukao, se že umikajo na sever. Del kitajske osme ar-made je zavzel Paoting in je izvedel hud napad v južnem delu pokrajine Hopej.

Ustrelitev japonskih vohunov

Kitajska oblast: so razkrinkala več ko 200 vohunov in agitatorjev, ki so bili na delu za japonske koristi. Prijeti špijoni so bili takoj ustreljeni.

K zdravju
Tvojega otroka spadajo tudi
zdravi zobje

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

vernike o tem, kaj zapoveduje in kaj pre-poveduje Bog v drugi božji zapovedi. Da se zadosti za nečast, ki se dela Bogu, Ma-teri božji, angelom in svečnikom božjim s preklinjevanjem, ter da se odvrne šiba božja od našega ljudstva, odreja prevzvi-šeni g. knezoškof naslednje: Začnši z zad-njo, peto nedeljo v oktobru naj se opravi vsako nedeljo in zapovedani praznik v vseh župnijskih cerkvah pri popoldanski službi božji po zadnjem blagoslovu z Naj-svetejšim z odpustki obdarovana molitev: »V spravo za bogokletje.« Verniki naj se povabijo k sodelovanju pri pobijanju klet-ve in kvante.

Med starokatoličani. Ta krivoverska skupina, ki je vznikla na Nemškem pred 60 leti, ni ne stara ne katoliška. V njej se zbirajo po večini zakonski ubežniki, ki bi radi sklenili drug zakon, pa ga po katoliških načelih ne morejo. Duhovniki pa so po večini takšni, ki so iz katoliške cerkve pobegnili, da bi se mogli poročiti. Ta kri-voverska skupina ima tudi v Jugoslaviji nekaj pristašev. Sedež starokatoliškega »škofa« je Zagreb. Imejatelj tega dostojan-stva se imenuje Marko Kalodjera, bivši katoliški duhovnik iz Dalmacije. Ker je bilo proti njemu obilo pritožb starokatoliških »vernikov«, so ga izključili iz staro-katoliške Utrehtske zveze (Utreht je me-sto na Nizozemskem), katera mu je dala »škofovsko« čast in oblast. Do škofovske časti je bil povzdignjen Donkovič, bivši katoliški duhovnik iz Hrvaške. Kalodjera pa se noče umakniti, marveč je proglasil svojo škofijo kot samostojno in neodvis-no. Poskrbel je že tudi za svojega nasled-nika. Posvetil je namreč za »škofa« ne-kega poštnega uradnika v Zagrebu, ki je bil nekdanj katoličan, potem odpadel v pro-tesantizem, iz njega pa v starokatolici-zem. Sedaj je celo avanziral za staroka-toliškega »škofa«. Lepe razmere! Staroka-toličani imajo kljub vsej svoji neznatni maloštevilnosti kar tri »škofe«. Katerega izmed teh treh priznavajo starokatoličani v Sloveniji? Morda vse tri, morda enega

Vsaka slovenska hiša dopisuje na dopisnicah Sv. Cirila in Metoda. — Na vsaki pošti samo en dinar

Iz nasprotnih taborov.

Krivi se pritožujejo. Kdor je kaj za-krivil, se ne more pritoževati radi posledic. Nasledek sledi vzroku po nujni zvezi vzročnosti. Ideja centralizma in unitariz-ma vodi do vseobsežne centralizacije, ki se ne ustavi pri denarju, marveč ga hlastno pogoltne v svoje žrelo. Gospodarski cen-tralizem sledi političnemu, s katerim je tesno spojen. Jugoslovenski integralisti (popolniki) in unitaristi (enotniki), ki so si izbrali JNS za svoje taborišče, so bili od nekdanj zagovorniki centralizma. Nji-hovi predniki v ustavotvorni skupščini so omogočili v ustavotvorni skupščini preti-rano centralistično ustavo z leta 1921, ki ji je potem sledila prav tako centralistična ustava z leta 1931, ki nosi podpis naših JNS voditeljev. Ako se sedaj JNSarji po svojih listih pritožujejo nad centralizacijo gospodarstva in denarstva, se pritožujejo sami nad seboj ter obsojajo sami sebe. Star pregovor pravi: »S čimer se kdo pregreši, s tem bo kaznovan.« Greh, storjen v načelih, se občuti v žepu. Žalibog mora

ves slovenski narod občutiti posledice JNS glavnih grehov, ki jih je več kot sedem.

Smo že povedali. »Jutro« hodi okoli za-grebškega sporazuma kakor maček okoli vrele kaše. Poziva nas, naj mi povemo svoje mnenje o njem. Smo ga že povedali. Nismo samo opravili negativen posel, tem-več smo v članku »Zgradimo samoupravo« pozitivno povedali svoje mnenje, kako je treba začeti z resnično notranjo preuredit-vijo države.

»Nova doba« in rdečica. JNS glasilo v Celju »Nova doba« sporoča v dopisu iz Hrastnika, da neki človek ni ob neki laži niti rdeč postal. Ali to odgovarja resnici, ne vemo, marveč imamo pravico podvo-miti, ker dopisnik podtika laž človeku, ki ne trobi v JNSarski papirnati rog. To pa vemo, da bi, ako bi vsak JNSar postal rdeč ob vsaki laži, vsi JNSarji hodili vedno rdeči po svetu ter da bi se celo črna snov, ki se z njo tiskajo JNS časniki, morala spremeniti v rdečo.

v čast in pohvalo slovenskemu ljudstvu, ki do svetovne vojne ni žalilo Boga z bo-gokletjem in sramotenjem Matere božje. Spričo tega novega načina zastrupljeva-nja in kvarjenja katoliškega ljudstva od strani brezbožništva naj kateheti srednjih in drugih šol večkrat med šolskim letom opomnijo izročeno jim mladino na obvez-nosti druge božje zapovedi, zlasti na odur-nost našemu narodu tujih sramotilnih kletev Boga in Matere božje. Dušni pa-stirji naj vsako leto v pridigi in krščan-skem nauku s posebnim ozirom na kra-jevne potrebe in razmere ponovno poučijo

Sprava za bogokletje. V zvezi z našim uvodnim člankom nam je sporočiti, da je prevzvišeni g. knezoškof dr. Tomažič od-redil posebno spravo za bogokletje. V po-zivu, ki ga je poslal duhovnikom in verni-kom, poudarja, da prihajajo iz mest in s podeželja pritožbe o naraščajočem pre-klinjevanju, bogokletju in sramotenju Ma-tere božje. Surovost, kvanta in kletev ni

Krasne ilustrirane poštne dopisnice Sv. Cirila in Metoda so najcenejše dopisovanje za vsakogar. Na vsaki pošti samo en dinar

ena glasovnica je bila prazna. Za predsednika je bil izvoljen dr. Želimir Mažuranič. Njegovo izvolitev so senatorji delovnega in neodvisnega kluba pozdravili z dolgotrajnim ploskanjem. Dr. Kotur je dobil 54 glasov, Tomič 50, dr. Krulj 30, Pucelj 32, dr. Ploj pa 1 glas. Za podpredsednika sta bila izvoljena dr. Kotur in S. Tomič. Vseh 85 senatorjev je glasovalo tudi za tajnike. Dr. Vukotič, dr. Gregorin in Kovačević so dobili po 53 glasov, Protič 32, dr. Glušac in Banič po 31 glasov. Za tajnike so bili izvoljeni dr. Vukotič, dr. Gregorin in Tomo Kovačević.

Seja skupščine in senata 21. oktobra

Skupščinski seji 21. oktobra so prisostvovali vsi člani vlade. Ob tej priliki je prečital ministrski predsednik dr. Stojadinović ukaz kraljevih namestnikov, s katerim se uvaja redno zasedanje skupščine.

Sledila je seja senata, na kateri je istakto predsednik vlade prečital ukaz o uvedbi rednega zasedanja senata. — Na popoldanski seji senata je bila za stalne odbore sestavljena sporazumna lista ter so bili od Slovencev izvoljeni v: verifikacijski odbor dr. Ploj kot član, Smodej in dr. Kramer kot namestnika; v administrativni odbor Smodej kot namestnik; v odbor za prošnje in pritožbe Ivan Hribar kot član; v imunitetni odbor dr. Marušič in dr. Kramer kot člana, Smodej kot namestnik; v finančni odbor Smodej, Pucelj in dr. Kramer kot člani.

Volitev stalnih skupščinskih odborov

Na skupščinski seji 22. oktobra so bile volitve v stalne skupščinske odbore. Vsi klubi so postavili svoje liste. Lista JRZ, skupščinske večine in zemljoradniškega kluba je dobila v administrativnem, verifikacijskem, imunitetnem ter v odboru za prošnje in pritožbe od 21 odbornikov 12, v finančnem odboru od 31 odbornikov 18. V verifikacijski odbor so bili od slovenskih poslancev izvoljeni: Rudolf Pevec kot član, Anton Kersnik kot namestnik; od opozicije kot član dr. Režek, kot namestnik Avgust Lukačič. V administrativni odbor pride kot namestnik Karel Gajšek; od opozicije kot član Milan Mravlje, kot namestnik Rajko Turk. V imunitetni odbor je izvoljen kot član Karel Gajšek, kot namestnik Rudolf Pevec; od opozicije kot član Rudolf Pleskovič, kot namestnik St. Hočevnar. V odbor za prošnje in pritožbe je bil izvoljen kot član Franc Šemrov in kot namestnik dr. Fr. Klar; od opozicije kot člana Albin Koman in Karel Doberšek, kot namestnik dr. Riko Fux. V finančni odbor pride kot član dr. Koce, njegov namestnik je Karel Gajšek; od opozicije kot član Ivan Mohorič in dr. Ivan Jančič, kot namestnik inž. Franc Zupančič. — Prihodnja seja bo sklicana pismeno.

V DRUGIH DRŽAVAH

Potovanje bolgarskega kralja v London. Bolgarski kralj Boris se bo podal prihodnji mesec na potovanje po Evropi in bo obiskal med drugim tudi London, kjer se bo pomudil 4 dni in bo gost angleškega kralja. V londonskih političnih krogih pripisujejo temu potovanju veliko važnost, ker

se bo kralj sestal v Londonu z vodilnimi osebnostmi angleškega javnega mnenja. Vsebinska pogovorov se bo nanašala na vojaško enakopravnost Bolgarije. Ob tej priliki bodo razpravljali o razveljavljenju določb neullayske mirovne pogodbe, ki preprečuje Bolgariji večjo oborožitev in pomnožitev vojaških sil.

Šest milijard davkov za ureditev italijanskega imperija. Italijanski ministrski svet je sklenil pod predsedstvom Mussolinija določbe o novih davkih v iznosu šest milijard lir, katere bo plačal velekapital. Na novo bodo obdavčene delniške družbe, ki bodo morale dati državi 10% od delniške glavnice in rezerv. Ta davek bo dal državi pet milijard. Dalje bo povišana letoviščarska taksa za tujce, kar bo vrglo eno milijardo. Ves ta denar bo porabila vlada za gospodarsko in vojaško izgraditev italijanskega cesarstva. Za kolonizacijo Abesinije bodo ustanovljena tri ogromna vzorna posestva. Na teh bodo naselili italijanske delavce in jim bodo dali v izkoriščanje velikanska zemljišča v Abesiniji. Za Vzhodno Afriko bo organizirana prostovoljna fašistična milica. V njej bodo služili v Afriki uslužbeni Italijani. V vsaki pokrajini se bo ustanovila narodna milicijska legija. Poveljstvo teh legij bo v abesinski prestolici v Addis Abebi pod vodstvom generala.

Čiščenje med sovjetskimi komisarji. — Osrednji izvršilni odbor sovjetske Rusije je odstavil doslej na Stalinov pritisk že 12 ljudskih komisarjev. V najnovejšem času je bil nagnan komisar za notranjo trgovino Vajcer, ki je seve jud. Vajcer je označen za sovražnika države, dasi mu je sam Stalin podelil leta 1936 dve najvišji sovjetski odlikovanji. Za njegovega naslednika je bil imenovan Smirnov. Zginito je moral tudi pravosodni komisar Antonov Ovsenko, ki je bil eden najbolj zvestih Leninovih učencev in sodelavcev. V začetku boljševiške revolucije je bil vojni komisar v Ukrajini, kjer se je odlikoval kot človeški mesar in brezprimerni krvolok. Ob izbruhu španske državljanske vojne so ga poslali v Barcelono. Tam je bil organizator sovjetske rdeče pomoči in mednarodnih brigad. Pred šestimi meseci je prevzel kot veličastna nova zvezda komisarjat za pravosodje in sedaj je sovražnik države. Novi pravosodni komisar je postal Dimitrijevič, dosedanji predsednik najvišjega rdečega sodišča v Moskvi.

Značilna izjava južnoafriškega vojnega ministra. Kakor znano, je Južna Afrika angleški dominijon. Vojni minister južnoafriškega angleškega dominijona je imel zadnje dni govor, ki je zelo potrl in prenetil Angleže. Tokrat se je zgodilo prvič v zgodovini angleškega imperija ali svetovnega vladarstva, da je zastopnik vlade angleškega dominijona javno izjavil, da njegova dežela ne bo priskočila na pomoč Angliji, če bi se ta zapletla v kako vojno. Vojni minister je poudaril, da se Anglija bridko moti, če veruje, da bi ji bila Južna Afrika za slučaj vojne v pomoč. Med Južno Afriko in Anglijo obstoji sicer pogodba, vendar ta ne daje Angliji pravice, da bi se zanašala na oboroženo pomoč, če bi Evropa vzplamtela v novi vojni. Posebno je še podčrtal g. minister, če smatra Anglija to njegovo izjavo kot poziv k vstaji, potem je on sam prvi upornik. Za vojno je Južna Afrika pripravljena samo za obrambo mej lastne pokrajine. Južna Afri-

ka nima niti najmanjšega zanimanja za vojne izven njenih mej. — Ravno kar omenjena izjava južnoafriškega ministra je v živo zadela Angleže sedaj, ko imajo toliko posla z državljansko vojno v Španiji in z uporom Arabcev v Palestini, ki se vedno bolj širi.

Novice iz španske državljanske vojne.

Londonski odbor za nevmešavanje

Anglija in Francija sta na strani rdečih v Španiji in skušata tudi kriti po možnosti sovjetsko Rusijo, katera podpira španske komuniste s prostovoljci in z raznim vojnim materijalom. Italija in Nemčija očito držita z zmagovitim generalom Franco. Obe zahtevata od Angležev in Francozov, da pripoznajo španske nacionaliste in rdeče kot dve med seboj se vojskujoči sili. Za slučaj tega priznanja bi Nemci in Italijani umaknili iz Francovega tabora gotovo število svojih prostovoljcev. Vse omenjene štiri velesile so seve zastopane v londonskem odboru za nevmešavanje v španske zadeve. Radi razcepljenosti v mnenjih glede Španije londonski odbor ne more nikamor. Anglija in Francija očitata v tem odboru Italiji in Nemčiji, da namenoma zavlačujeta razprave v odboru, da bi jima ne bilo treba odpoklicati prostovoljcev, dokler bi ne bili rdeči od nacionalistov popolnoma poraženi. Dejstvo je, da je delo londonskega odbora do 21. oktobra ostalo ravno tam, kjer je obtičalo meseca julija. Šele ta dan je došlo do nekakega navideznega sporazuma, na katerega sta pristali tudi Italija in Nemčija. Sporazum obsega tri točke in med temi je najvažnejše, da se bo izvršil dejanski odhod prostovoljcev iz Španije pod nadzorstvom komisije, katero bo imenoval londonski odbor. Določilo se še bo, kdaj in na kakšen način bodo prostovoljci zapustili španska tla.

Zasedba zadnje rdeče postojanke na severu

Francove nacionalne čete so pri prodiranju proti zadnji rdeči postojanki na severu, proti mestu Gijon ob morju, zavzele najprej važni mesti pred Gijonom: Villaviciosa in Infesto. Z zavzetjem teh točk je postal položaj branilcev Asturije in Gijona brezupen in je že 20. oktobra prevladovalo upanje, da se bodo zadnji bataljoni rdečih asturskih milčnikov predali zmagovalcem.

Dne 21. oktobra dopoldne se je mesto Gijon predalo. Prvi so vkorakali v mesto Navarci, kateri so prehodili v treh dneh 60 km. Hitrost napredovanja zmagovalcev je preprečila nakano anarhistov, ki so hoteli požgati vse mesto z okolico vred.

Komunistični poglavarji so zbežali iz Gijona že dva dni pred predajo. Zatekli so se na ladjah in z letali v Francijo.

Voditelj asturskih komunistov, Tomaž Belarmin, kateri je izdal povelje, da se mora Gijon braniti do zadnjega moža, je pobegnil že 20. oktobra z družino in imetjem na petih letalih proti francoski meji.

S padcem Gijona so zgubili španski rdečkarji zadnje pristaniško mesto na severu in se tudi ljute borbe na asturski severni fronti, ki so bile radi zelo hribovitega ozemlja izredno težavne, nagibajo h koncu.

Kaj je pridobil Franco z Gijonom?

Pomen zasedbe Gijona od Francovih čet je za nacionaliste nepregledno važnega po-

mena. Kako težavna je bila ta zmaga na severu, je razvidno že iz tega, da so zasledile nacionalne čete tekom šest in pol meseca pokrajino, katera je široka 400 km in globoka 80—100 km in so morale na tem pohodu osvojiti 3000 metrov visoko ležeče trdnjave rdečih.

V Gijonu se je predalo Francu 60.000 rdečih miličnikov. Največja pridobitev poleg ogromnega vojnega plena, katerega se je po zmagi polastil general Franco, je predvsem ta, da nacionalna Španija sedaj razpolaga z bogatimi rudniki in premo-govniki Asturije.

Japonsko-kitajska vojna.

Brezuspešni napori Japoncev pred Šangajem

Napadi Japoncev na Šangaj in njegovo razsežno okolico že trajajo z malenkostni-mi presledki nekaj tednov. Japonsko voj-no vodstvo pošilja v boj vedno nove čete, njihove vojne ladje sipajo neprestano gra-nate najtežjih kalibrov na kitajske postoj-anke, težki bombniki obmetavajo z bom-bami Šangaj in vse one točke, ki so za po-sest Šangaja najvažnejše in jih branijo Kitajci s hrabrostjo, kateri se čudi ves svet. Dokazano je, da so vrgli Japonci v zadnjem času na šangajsko fronto sto ti-soč svežih mož, a tudi ta armada ni do-segla kljub največjim žrtvam niti najmanj-šega uspeha, kaj šele, da bi bila kje pre-bila kitajski obrambni obroč. Kitajci so dobili pred Šangaj novo topništvo, s kate-

rim so prepodili večje število japonskih vojnihih ladij in so s tem znatno zmanjšali pritisk najtežjih japonskih granat na ki-tajske postojanke. S pomočjo dveh re-zervnih divizij so zavzeli Kitajci v okolici Šangaja vse kraje, iz katerih so se že bili umaknili radi nevzdržne srditosti japo-nskih neprestanih napadov.

Japonci cenijo od pričetka sovražnosti do danes izgube Kitajcev pred Šangajem na 100.000 mrtvih in ravno toliko ranje-nih. Če so že Kitajci toliko izgubili kot branitelji, kolike so šele japonske zgube, ker ti so bili doslej vedno brezuspešni na-padalci.

Poslabšan položaj Japoncev na drugih frontah

V pokrajini Šansi so si priborili Kitajci zopet veliko zmago nad 30.000 Japonci. Polastili so se mesta Šinkau. Zajeli so 12 tisoč Japoncev ter zaplenili 18.000 pušk, 200 strojnic in 20 topov. Ogromen je plen na strelivu in živilih. V trikotu Šangaj—Nanking—Hankau imajo Kitajci zbranih 550.000 mož dobro oborožene vojske.

Japonske čete, ki so doslej naglo prodi-rale ob železnici Tiencin—Pukao, se že umikajo na sever. Del kitajske osme ar-made je zavzel Paoting in je izvedel hud napad v južnem delu pokrajine Hopej.

Ustrelitev japonskih vohunov

Kitajska oblast: so razkrinkala več ko 200 vohunov in agitatorjev, ki so bili na delu za japonske koristi. Prijeti špijoni so bili takoj ustreljeni.

*K zdravju
Tvojega otroka spadajo tudi
zdravi zobje*

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

vernike o tem, kaj zapoveduje in kaj pre-poveduje Bog v drugi božji zapovedi. Da se zadosti za nečast, ki se dela Bogu, Ma-teri božji, angelom in svečnikom božjim s preklinjevanjem, ter da se odvrne šiba božja od našega ljudstva, odreja prevzvi-šeni g. knezoškof naslednje: Začnši z zad-njo, peto nedeljo v oktobru naj se opravi vsako nedeljo in zapovedani praznik v vseh župnijskih cerkvah pri popoldanski službi božji po zadnjem blagoslovu z Naj-svetejšim z odpustki obdarovana molitev: »V spravo za bogokletje.« Verniki naj se povabijo k sodelovanju pri pobijanju klet-ve in kvante.

Med starokatoličani. Ta krivoverska skupina, ki je vznikla na Nemškem pred 60 leti, ni ne stara ne katoliška. V njej se zbirajo po večini zakonski ubežniki, ki bi radi sklenili drug zakon, pa ga po katoliških načelih ne morejo. Duhovniki pa so po večini takšni, ki so iz katoliške cerkve pobegnili, da bi se mogli poročiti. Ta kri-voverska skupina ima tudi v Jugoslaviji nekaj pristašev. Sedež starokatoliškega »škofa« je Zagreb. Imejatelj tega dostojan-stva se imenuje Marko Kalodjera, bivši katoliški duhovnik iz Dalmacije. Ker je bilo proti njemu obilo pritožb starokatoliških »vernikov«, so ga izključili iz staro-katoliške Utrehtske zveze (Utreht je me-sto na Nizozemskem), katera mu je dala »škofovsko« čast in oblast. Do škofovske časti je bil povzdignjen Donkovič, bivši katoliški duhovnik iz Hrvaške. Kalodjera pa se noče umakniti, marveč je proglasil svojo škofijo kot samostojno in neodvis-no. Poskrbel je že tudi za svojega nasled-nika. Posvetil je namreč za »škofa« ne-kega poštnega uradnika v Zagrebu, ki je bil nekdanji katoličan, potem odpadel v pro-stantizem, iz njega pa v starokatolici-zem. Sedaj je celo avanziral za staroka-toliškega »škofa«. Lepe razmere! Staroka-toličani imajo kljub vsej svoji neznatni maloštevilnosti kar tri »škofe«. Katerega izmed teh treh priznavajo starokatoličani v Sloveniji? Morda vse tri, morda enega

Vsaka slovenska hiša dopisuje na dopisnicah Sv. Cirila in Metoda. — Na vsaki pošti samo en dinar

Iz nasprotnih taborov.

Krivi se pritožujejo. Kdor je kaj za-krivil, se ne more pritoževati radi posledic. Nasledek sledi vzroku po nujni zvezi vzročnosti. Ideja centralizma in unitarizma vodi do vseobsežne centralizacije, ki se ne ustavi pri denarju, marveč ga hlastno pogoltne v svoje žrelo. Gospodarski cen-tralizem sledi političnemu, s katerim je tesno spojen. Jugoslovanski integralisti (popolniki) in unitaristi (enotniki), ki so si izbrali JNS za svoje taborišče, so bili od nekdanj zagovorniki centralizma. Nji-hovi predniki v ustavotvorni skupščini so omogočili v ustavotvorni skupščini preti-rano centralistično ustavo z leta 1921, ki ji je potem sledila prav tako centralistična ustava z leta 1931, ki nosi podpis naših JNS voditeljev. Ako se sedaj JNSarji po svojih listih pritožujejo nad centralizacijo gospodarstva in denarstva, se pritožujejo sami nad seboj ter obsojajo sami sebe. Star pregovor pravi: »S čimer se kdo pregreši, s tem bo kaznovan.« Greh, storjen v načelih, se občuti v žepu. Žalibog mora

ves slovenski narod občutiti posledice JNS glavnih grehov, ki jih je več kot sedem.

Smo že povedali. »Jutro« hodi okoli za-grebškega sporazuma kakor maček okoli vrele kaše. Poziva nas, naj mi povemo svoje mnenje o njem. Smo ga že povedali. Nismo samo opravili negativen posel, tem-več smo v članku »Zgradimo samoupravo« pozitivno povedali svoje mnenje, kako je treba začeti z resnično notranjo preuredit-vijo države.

»Nova doba« in rdečica. JNS glasilo v Celju »Nova doba« sporoča v dopisu iz Hrastnika, da neki človek ni ob neki laži niti rdeč postal. Ali to odgovarja resnici, ne vemo, marveč imamo pravico podvo-miti, ker dopisnik podtika laž človeku, ki ne trobi v JNSarski papirnati rog. To pa vemo, da bi, ako bi vsak JNSar postal rdeč ob vsaki laži, vsi JNSarji hodili vedno rdeči po svetu ter da bi se celo črna snov, ki se z njo tiskajo JNS časniki, morala spremeniti v rdečo.

v čast in pohvalo slovenskemu ljudstvu, ki do svetovne vojne ni žalilo Boga z bo-gokletjem in sramotenjem Matere božje. Spričo tega novega načina zastrupljeva-nja in kvarjenja katoliškega ljudstva od strani brezbožništva naj kateheti srednjih in drugih šol večkrat med šolskim letom opomnijo izročeno jim mladino na obvez-nosti druge božje zapovedi, zlasti na odur-nost našemu narodu tujih sramotilnih kletev Boga in Matere božje. Dušni pa-stirji naj vsako leto v pridigi in krščan-skem nauku s posebnim ozirom na kra-jevne potrebe in razmere ponovno poučijo

Sprava za bogokletje. V zvezi z našim uvodnim člankom nam je sporočiti, da je prevzvišeni g. knezoškof dr. Tomažič od-redil posebno spravo za bogokletje. V po-zivu, ki ga je poslal duhovnikom in verni-kom, poudarja, da prihajajo iz mest in s podeželja pritožbe o naraščajočem pre-klinjevanju, bogokletju in sramotenju Ma-tere božje. Surovost, kvanta in kletev ni

mena. Kako težavna je bila ta zmaga na severu, je razvidno že iz tega, da so zasledle nacionalne čete tekom šest in pol meseca pokrajino, katera je široka 400 km in globoka 80—100 km in so morale na tem pohodu osvojiti 3000 metrov visoko ležeče trdnjave rdečih.

V Gijonu se je predalo Francu 60.000 rdečih miličnikov. Največja pridobitev poleg ogromnega vojnega plena, katerega se je po zmagi polastil general Franco, je predvsem ta, da nacionalna Španija sedaj razpolaga z bogatimi rudniki in premo-govniki Asturije.

Japonsko-kitajska vojna.

Brezuspešni napori Japoncev pred Šangajem

Napadi Japoncev na Šangaj in njegovo razsežno okolico že trajajo z malenkostni-mi presledki nekaj tednov. Japonsko voj-no vodstvo pošilja v boj vedno nove čete, njihove vojne ladje sipajo neprestano gra-nate najtežjih kalibrov na kitajske postoj-anke, težki bombniki obmetavajo z bom-bami Šangaj in vse one točke, ki so za po-sest Šangaja najvažnejše in jih branijo Kitajci s hrabrostjo, kateri se čudi ves svet. Dokazano je, da so vrgli Japonci v zadnjem času na šangajsko fronto sto ti-soč svežih mož, a tudi ta armada ni do-segla kljub največjim žrtvam niti najmanj-šega uspeha, kaj šele, da bi bila kje pre-bila kitajski obrambni obroč. Kitajci so dobili pred Šangaj novo topništvo, s kate-

rim so prepodili večje število japonskih vojni-h ladij in so s tem znatno zmanjšali pritisk najtežjih japonskih granat na ki-tajske postojanke. S pomočjo dveh re-zervnih divizij so zavzeli Kitajci v okolici Šangaja vse kraje, iz katerih so se že bili umaknili radi nevzdržne srditosti japo-nskih neprestanih napadov.

Japonci cenijo od pričetka sovražnosti do danes izgube Kitajcev pred Šangajem na 100.000 mrtvih in ravno toliko ranje-nih. Če so že Kitajci toliko izgubili kot branitelji, kolike so šele japonske zgube, ker ti so bili doslej vedno brezuspešni na-padalci.

Poslabšan položaj Japoncev na drugih frontah

V pokrajini Šansi so si priborili Kitajci zopet veliko zmago nad 30.000 Japonci. Polastili so se mesta Sinkau. Zajeli so 12 tisoč Japoncev ter zaplenili 18.000 pušk, 200 strojnic in 20 topov. Ogromen je plen na strelivu in živilih. V trikotu Šangaj—Nanking—Hankau imajo Kitajci zbranih 550.000 mož dobro oborožene vojske.

Japonske čete, ki so doslej naglo prodi-rale ob železnici Tiencin—Pukao, se že umikajo na sever. Del kitajske osme ar-made je zavzel Paoting in je izvedel hud napad v južnem delu pokrajine Hopej.

Ustrelitev japonskih vohunov

Kitajska oblast: so razkrinkala več ko 200 vohunov in agitatorjev, ki so bili na delu za japonske koristi. Prijeti špijoni so bili takoj ustreljeni.

K zdravju
Tvojega otroka spadajo tudi
zdravi zobje

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

vernike o tem, kaj zapoveduje in kaj pre-poveduje Bog v drugi božji zapovedi. Da se zadosti za nečast, ki se dela Bogu, Ma-teri božji, angelom in svečnikom božjim s preklinjevanjem, ter da se odvrne šiba božja od našega ljudstva, odreja prevzvi-šeni g. knezoškof naslednje: Začnši z zad-njo, peto nedeljo v oktobru naj se opravi vsako nedeljo in zapovedani praznik v vseh župnijskih cerkvah pri popoldanski službi božji po zadnjem blagoslovu z Naj-svetejšim z odpustki obdarovana molitev: »V spravo za bogokletje.« Verniki naj se povabijo k sodelovanju pri pobijanju klet-ve in kvante.

Med starokatoličani. Ta krivoverska skupina, ki je vznikla na Nemškem pred 60 leti, ni ne stara ne katoliška. V njej se zbirajo po večini zakonski ubežniki, ki bi radi sklenili drug zakon, pa ga po katoliških načelih ne morejo. Duhovniki pa so po večini takšni, ki so iz katoliške cerkve pobegnili, da bi se mogli poročiti. Ta kri-voverska skupina ima tudi v Jugoslaviji nekaj pristašev. Sedež starokatoliškega »škofa« je Zagreb. Imejatelj tega dostojan-stva se imenuje Marko Kalodjera, bivši katoliški duhovnik iz Dalmacije. Ker je bilo proti njemu obilo pritožb starokatoliških »vernikov«, so ga izključili iz staro-katoliške Utrehtske zveze (Utreht je me-sto na Nizozemskem), katera mu je dala »škofovsko« čast in oblast. Do škofovske časti je bil povzdignjen Donkovič, bivši katoliški duhovnik iz Hrvatske. Kalodjera pa se noče umakniti, marveč je proglasil svojo škofijo kot samostojno in neodvis-no. Poskrbel je že tudi za svojega nasled-nika. Posvetil je namreč za »škofa« ne-kega poštnega uradnika v Zagrebu, ki je bil nekdanj katoličan, potem odpadel v pro-tesantizem, iz njega pa v starokatolici-zem. Sedaj je celo avanziral za staroka-toliškega »škofa«. Lepe razmere! Staroka-toličani imajo kljub vsej svoji neznatni maloštevilnosti kar tri »škofe«. Katerega izmed teh treh priznavajo starokatoličani v Sloveniji? Morda vse tri, morda enega

Vsaka slovenska hiša dopisuje na dopisnicah Sv. Cirila in Metoda. — Na vsaki pošti samo en dinar

Iz nasprotnih taborov.

Krivi se pritožujejo. Kdor je kaj za-krivil, se ne more pritoževati radi posledic. Nasledek sledi vzroku po nujni zvezi vzročnosti. Ideja centralizma in unitariz-ma vodi do vseobsežne centralizacije, ki se ne ustavi pri denarju, marveč ga hlastno pogoltne v svoje žrelo. Gospodarski cen-tralizem sledi političnemu, s katerim je tesno spojen. Jugoslovanski integralisti (popolniki) in unitaristi (enotniki), ki so si izbrali JNS za svoje taborišče, so bili od nekdanj zagovorniki centralizma. Nji-hovi predniki v ustavotvorni skupščini so omogočili v ustavotvorni skupščini preti-rano centralistično ustavo z leta 1921, ki ji je potem sledila prav tako centralistična ustava z leta 1931, ki nosi podpis naših JNS voditeljev. Ako se sedaj JNSarji po svojih listih pritožujejo nad centralizacijo gospodarstva in denarstva, se pritožujejo sami nad seboj ter obsojajo sami sebe. Star pregovor pravi: »S čimer se kdo pre-greši, s tem bo kaznovan.« Greh, storjen v načelih, se občuti v žepu. Žalibog mora

ves slovenski narod občutiti posledice JNS glavnih grehov, ki jih je več kot sedem.

Smo že povedali. »Jutro« hodi okoli za-grebškega sporazuma kakor maček okoli vrele kaše. Poziva nas, naj mi povemo svoje mnenje o njem. Smo ga že povedali. Nismo samo opravili negativen posel, tem-več smo v članku »Zgradimo samoupravo« pozitivno povedali svoje mnenje, kako je treba začeti z resnično notranjo preuredit-vijo države.

»Nova doba« in rdečica. JNS glasilo v Celju »Nova doba« sporoča v dopisu iz Hrastnika, da neki človek ni ob neki laži niti rdeč postal. Ali to odgovarja resnici, ne vemo, marveč imamo pravico podvo-miti, ker dopisnik podtika laž človeku, ki ne trobi v JNSarski papirnati rog. To pa vemo, da bi, ako bi vsak JNSar postal rdeč ob vsaki laži, vsi JNSarji hodili vedno rdeči po svetu ter da bi se celo črna snov, ki se z njo tiskajo JNS časniki, morala spremeniti v rdečo.

v čast in pohvalo slovenskemu ljudstvu, ki do svetovne vojne ni žalilo Boga z bo-gokletjem in sramotenjem Matere božje. Spričo tega novega načina zastrupljeva-nja in kvarjenja katoliškega ljudstva od strani brezbožništva naj kateheti srednjih in drugih šol večkrat med šolskim letom opomnijo izročeno jim mladino na obvez-nosti druge božje zapovedi, zlasti na odur-nost našemu narodu tujih sramotilnih kletev Boga in Matere božje. Dušni pa-stirji naj vsako leto v pridigi in krščan-skem nauku s posebnim ozirom na kra-jevne potrebe in razmere ponovno poučijo

Sprava za bogokletje. V zvezi z našim uvodnim člankom nam je sporočiti, da je prevzvišeni g. knezoškof dr. Tomažič od-redil posebno spravo za bogokletje. V po-zivu, ki ga je poslal duhovnikom in verni-kom, poudarja, da prihajajo iz mest in s podeželja pritožbe o naraščajočem pre-klinjevanju, bogokletju in sramotenju Ma-tere božje. Surovost, kvanta in kletev ni

Prečastitim župnim uradom!

Dne 14. novembra je nov oficij bl. Niko-
laja Taviliča.

Ker nam ni znano, koliko potrebujete
formularjev za brevir in koliko za misale,
smo vam te daj poslali tiskovino s polo-
žnico, da nam nakažete ter na srednjem
delu na drugi strani položnice tudi spišete,
kaj naj vam pošljemo.

Oficij za brevir stane 4 din.

Formular za sv. mašo stane 2 din.

Poštnina 1 din.

Opozarjamo, da bomo pošiljali oficij le
na podlagi teh nakazil, ker nam izstavlja-
nje računov povzroča za take male zneske
preveč izdatkov!

Priporoča se

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

ali dva izmed treh, morda nobenega. Mor-
da bodo tudi proglasili svojo neodvisnost,
saj že itak živijo v neodvisnosti od starih
krščanskih moralnih načel in zapovedi.

Mala misijonarka. Apostolski vikar v
Čangsu na Kitajskem je na svojem misi-
jonskem področju uvedel prakso (dejan-
sko ravnanje), da ne krsti nobenega od-
raslega človeka, dokler se sam ne nauči,
kako je treba druge krstiti. Tako so se vsi
kristjani dobro naučili krstiti. Skrbno pa-
tijo na to, da ne bi kakšen človek, ki jim
je blizu, umrl brez krsta. Če ni noben du-
hovnik prisoten, pa svetnjaki krščujejo.
Lani je bilo v tem misijonskem področju
krščenih 1119 otrok, preden so umrli. Pri
tem je pokazala največjo vnemo neka de-
setletna kitajska deklica, ki je obiskovala
poganske hiše, ljudi poučevala v veri ter
otroke krstila.

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti
prebavit, posebno zapeki, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

vođa se lahko pije in deluje v kratkem času
brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S br. 15485/35.

Margareta Hanna, prvi ženski konzul na svetu,
katera vodi ameriški konzulat v Ženevi.

Otvoritev sadne razstave v Mariboru.

Zadnjo soboto dopoldne je bila v Mari-
boru slovesno otvorjena velika in vzorno
urejena banovinska sadna razstava. Raz-
stavo je priredilo Sadjarsko in vrtnarsko
društvo s svojimi strokovnjaki in s sode-
lovanjem preizkušenih kmečkih sadjarjev.
Preden je g. ban dr. Natlačen proglasil
razstavo za otvoreno, je predsednik Sad-
jarskega in vrtnarskega društva g. Humek
pozdravil pokrovitelja razstave g. bana,
odposlanca trgovinskega ministrstva, za-
stopnika bana savske banovine ter zastop-
nike škofije, oblasti ter raznih zavodov in
gospodarskih ustanov. G. predsednik se
je g. banu prisrčno zahvalil, da je z znat-
no podporo omogočil razstavo. Zahvalil se
je ministrom in drugim činiteljem, ki so
pripomogli k otvoritvi razstave. Posebna
zahvala je bila izrečena ravnatelju mari-
borske Sadjarske in vrtnarske šole g. Pri-
olu in njegovim sodelavcem, ki so storili
vse, da je razstava strokovniško urejena
in je upati, da bo razstavljeno sadje do-
bro prodano.

Ob koncu pozdravnega govora je g. Hu-
mek omenil, da je priredilo razstavo Sad-
jarsko in vrtnarsko društvo, kongres pa,
ki je bil odprt 24. oktobra, »Srpsko po-
ljoprivredno društvo«.

Za g. predsednikom je povzel besedo g.
ban, ki je uvodoma podčrtal, da je tokrat-
na mariborska sadna razstava največja,
kar smo jih imeli doslej v naši državi. G.
ban se je v svojem govoru dotaknil urad-
ne statistike, po kateri je v naši banovini
štiri in pol milijona rodni dreves in pol
milijona mlajših dreves, katera še ne ro-
dijo. Dravska banovina pridelala približno
70 milijonov kilogramov sadja, med temi
35 milijonov kilogramov jabolk in je letni
sadni pridelek vreden 70 milijonov din.
Rodno sadno drevje predstavlja pri nas
vrednost ene milijarde 400 milijonov din.

V dobrih letih smo izvozili iz naše bano-
vine 3000 do 4000 vagonov sadja. Ako ra-
čunamo kilogram povprečno po 2 din, smo
prejeli za 3000 vagonov krog 60 milijonov
dinarjev.

Ker se zaveda banska uprava važnosti
sadjarstva, ga bo tudi z naprejem na vso
moč podpirala, izdajala navodila, letake in
brošure v sporazumu s strokovnimi orga-
nizacijami. V naši banovini se je sezidalo
s pomočjo banske uprave letos 60 moder-
nih sadnih sušilnic, ki so že na delu.

Ob koncu stvarnega govora je izrekel
g. ban prisrčno častitko in pohvalo Sad-
jarskemu in vrtnarskemu društvu, števil-
nim podružnicam društva in sadjarjem, ki
so priredili z veliko vnemo in požrtvoval-
nostjo sadno razstavo in sadni sejem v
Mariboru.

Nemški letalski general Milch v Londonu. Na
sliki vidimo, kako razkazujejo generalu angleška
bombna letala.

Udar letalske zažigalne bombe pred Šangajem.

Dveletni lev pleza po vrvi v velikem cirkusu v
Kaliforniji v Združenih ameriških državah.

Prečastitim župnim uradom!

Dne 14. novembra je nov oficij bl. Nikolaja Taviliča.

Ker nam ni znano, koliko potrebujete formularjev za brevir in koliko za misale, smo vam te daj poslali tiskovino s položnico, da nam nakažete ter na srednjem delu na drugi strani položnice tudi spišete, kaj naj vam pošljemo.

Oficij za brevir stane 4 din.

Formular za sv. mašo stane 2 din.

Poštnina 1 din.

Opozarjamo, da bomo pošiljali oficij le na podlagi teh nakazil, ker nam izstavljanje računov povzroča za take male zneske preveč izdatkov!

Priporoča se

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

ali dva izmed treh, morda nobenega. Morda bodo tudi proglasili svojo neodvisnost, saj že itak živijo v neodvisnosti od starih krščanskih moralnih načel in zapovedi.

Mala misijonarka. Apostolski vikar v Čangsu na Kitajskem je na svojem misijonskem področju uvedel prakso (dejansko ravnanje), da ne krsti nobenega odraslega človeka, dokler se sam ne nauči, kako je treba druge krstiti. Tako so se vsi kristjani dobro naučili krstiti. Skrbno pazijo na to, da ne bi kakšen človek, ki jim je blizu, umrl brez krsta. Če ni noben duhovnik prisoten, pa svetnjaki krščujejo. Lani je bilo v tem misijonskem področju krščenih 1119 otrok, preden so umrli. Pri tem je pokazala največjo vnemo neka desetletna kitajska deklica, ki je obiskovala poganske hiše, ljudi poučevala v veri ter otroke krstila.

Bodoče matere

morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavit, posebno zapeki, z uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

vođa se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S br. 15485/35.

Margareta Hanna, prvi ženski konzul na svetu, ki jo vodil ameriški konzulat v Ženevi.

Otvoritev sadne razstave v Mariboru.

Zadnjo soboto dopoldne je bila v Mariboru slovesno otvorjena velika in vzorno urejena banovinska sadna razstava. Razstavo je priredilo Sadjarsko in vrtnarsko društvo s svojimi strokovnjaki in s sodelovanjem preizkušenih kmečkih sadjarjev. Preden je g. ban dr. Natlačen proglasil razstavo za otvoreno, je predsednik Sadjarskega in vrtnarskega društva g. Humek pozdravil pokrovitelja razstave g. bana, odposlanca trgovinskega ministrstva, zastopnika bana savske banovine ter zastopnike škofije, oblasti ter raznih zavodov in gospodarskih ustanov. G. predsednik se je g. banu prisrčno zahvalil, da je z znatno podporo omogočil razstavo. Zahvalil se je ministrom in drugim činiteljem, ki so pripomogli k otvoritvi razstave. Posebna zahvala je bila izrečena ravnatelju mariborske Sadjarske in vrtnarske šole g. Priolu in njegovim sodelavcem, ki so storili vse, da je razstava strokovniško urejena in je upati, da bo razstavljeno sadje dobro prodano.

Ob koncu pozdravnega govora je g. Humek omenil, da je priredilo razstavo Sadjarsko in vrtnarsko društvo, kongres pa, ki je bil odprt 24. oktobra, »Srpsko poljoprivredno društvo«.

Za g. predsednikom je povzel besedo g. ban, ki je uvodoma podčrtal, da je tokratna mariborska sadna razstava največja, kar smo jih imeli doslej v naši državi. G. ban se je v svojem govoru dotaknil uradne statistike, po kateri je v naši banovini štiri in pol milijona rodnih dreves in pol milijona mlajših dreves, katera še ne rodijo. Dravska banovina pridelala približno 70 milijonov kilogramov sadja, med temi 35 milijonov kilogramov jabolk in je letni sadni pridelek vreden 70 milijonov din. Rodno sadno drevje predstavlja pri nas vrednost ene milijarde 400 milijonov din.

V dobrih letih smo izvozili iz naše banovine 3000 do 4000 vagonov sadja. Ako računamo kilogram povprečno po 2 din, smo prejeli za 3000 vagonov krog 60 milijonov dinarjev.

Ker se zaveda banska uprava važnosti sadjarstva, ga bo tudi z naprejem na vso moč podpirala, izdajala navodila, letake in brošure v sporazumu s strokovnimi organizacijami. V naši banovini se je sezidalo s pomočjo banske uprave letos 60 modernih sadnih sušilnic, ki so že na delu.

Ob koncu stvarnega govora je izrekel g. ban prisrčno častitko in pohvalo Sadjarskemu in vrtnarskemu društvu, številnim podružnicam društva in sadjarjem, ki so priredili z veliko vnemo in požrtvovalnostjo sadno razstavo in sadni sejem v Mariboru.

Nemški letalski general Milch v Londonu. Na sliki vidimo, kako razkazujejo generalu angleška bombna letala.

Udar letalske zažigalne bombe pred Šangajem.

Dveletni lev pleza po vrvi v velikem cirkusu v Kaliforniji v Združenih ameriških državah.

Nesreče.

Lesni trgovec smrtno ponesrečil. Na cesti blizu Selnice ob Dravi je zadel 23. oktobra popoldne v tovorni avto z motornim kolesom 32 letni Franc Namestnik, po domače Jurko, sin posestnice iz Zg. Boča in lesni trgovec. Priletel je z glavo s tako silo v avto, da si je prebil lobanjo in je bil pri priči mrtev.

Huda nesreča čevljarkega mojstra. Na cesti od Sv. Kungote v Maribor je zavozil avto v kolesarja Ferda Painkirchnerja, 40 letnega čevljarkega mojstra iz Maribora. Pri padcu si je mojster strl roko in nogo ter so ga reševalci prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Nevaren udarec konja. Josipa Pušnika, 31 letnega hlapca, je udaril konj pri Sv. Lovrencu na Pohorju s tako silo v trebuh, da je obležal nezavesten in so ga oddali hudo poškodovanega v mariborsko bolnišnico.

Usodepolna prometna nesreča. Med Kapele in Radenci se je zgodila na znanem ovinku pri krčmi Franca Domajnko huda prometna nesreča. V trenutku, ko je zavil mesar Franc Ilesič iz šratove, ki se je pripeljal s Kapele na motornem kolesu, v ovinek, mu je pripeljal tovorni avto nasproti. Oba sta zavrla, a že je bilo trčenje neizbežno. Ilesiča je vrglo proti avtomobilu, kjer se je smrtnonevarno poškodoval. Hudo poškodovanega so koj prepeljali v bolnišnico v Mursko Soboto.

Igra s flobertovko. 12 letni Anton Arnuš, sin kočarice v Kicarju pri Ptuj, je pomagal svoji materi na njivi obirati fižol. Naenkrat se mu je približal 14 letni Ivan, potegnil izza pasa flobertovko, sprožil in zadel Tončka v levo stran srca. Nepredvidnega strelca so zgrabili orožniki, ranjenega Arnuša so oddali v ptujsko bolnišnico, kjer upajo, da ga bodo ohranili pri življenju.

Otrok se po nesreči zastrupil. Marija Vogrinec, posestnica v Skorbi pri Ptuj, je kupila stekleničico ocatove kisline in jo je postavila na stol v kuhinji. Pustila je doma svojo 12 letno hčerko ter sedemletnega in 17 mesečnega sinka in se je podala na delo. Najmlajši otročiček je iztaknil steklenico in je pil iz nje. Koj nato so ga zgrabile neznosne bolečine in so ga prenesli v ptujsko bolnišnico, kjer mu niso mogli več pomagati.

Smrtna nesreča na povratku z dela. Na povratku z dela je v temi zašel z brvi v potok v Cvetkovcih Andrej Cvetko od Vel. Nedelje. Ker ga je v vodi prijel najbrž krč, se je v blatu zadušil. Prepeljali so ga v mrtvašnico k Sv. Lenartu pri Vel. Nedelji, kjer je bil pokopan.

Hudo trčenje dveh avtomobilov. V Hajdini pri Ptuj na križišču treh cest se je zgodila zadnjo nedeljo huda avtomobilska nesreča. Iz Ptuja vozeči avto celjskega industrijalca Westna je zavozil v mariborski osebni avto, katerega je šofirala g. Lavra Scheidbach, lastnica knjižarne v Gosposki ulici v Mariboru. Mariborski avto se je prevrnil in pokopal pod seboj vse tri potnike. Gospa Scheidbach ima pretresene možgane in najbrž počeno lobanjo, ostala potnika imata le manjše poškodbe.

Bela vrana med avtomobilisti. V noči sta trčila na banovinski cesti v Lovniku pri Poljčanah avto in dvovprežni voz posestnika, kateri je bil namenjen v Dražo vas pri Ločah. Avto je zadel s svojim zadnjim delom levega konja in mu je razparal z železnim kavljem trebuh, da so izstopila čreva in so morali žival pokončati. Lastnik avtomobila je na licu mesta odšel posestniku za smrtno poškodovanega konja 4500 dinarjev.

Smrtna žrtev obešanja na tovorni avto. V bližini Šmarja so našli na cesti nezvestnega Antona Vozliča, zidarja iz Grlič na Medvedovem selu. Obesil se je na tovorni avto in je najbrž sam skočil z vozila blizu stavbe, na kateri je bil zaposlen. Vozliča so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je podlegel poškodbi.

AKO CENIŠ SVOJE ZDRAVJE,
a trpiš na debelosti, revmatski in glihčni bolezni, vzami Krušen sol. Ker Krušen sol ureja prebavo, prepreči zbiranje toksičnih zaostankov in sluznih naplavin v telesu, katere so predpogoj, kakor za debelost, tako tudi za revmatsko in glihčno bolezen.

Originalna steklenica Krušen soli se dobi v apotekah, stane samo 45 din, zadostuje za tri mesece, a mala 27 din.
Oglas reg. S. br. 29.613—35.

1275

Dva ponesrečenca. Z drvami naložen voz se je prevrnil med vožnjo na 43 letnega posestnika Jakoba Štrumpfa iz Ljubečnice pri Celju in mu je zlomil desno nogo. — Vinko Topovšek, 49 letni posestnik iz Resane pri Gomilskem, je vozil opeko, po nesreči je padel pod voz, kolo je šlo čezenj in ga je hudo poškodovalo na znotraj. Ponesrečenca so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Dva z zlomljeno nogo v bolnišnico. V bolnišnico v Ljubljano so prepeljali 21. oktobra kar dva z zlomljeno nogo. Na Skubičevi žagi v Podpeči je prekladal hlode delavec Anton Žitko. Visoko naloženi hloidi so se sprožili, eden se je zvalil na Žitka, ga podrl in mu zlomil nogo. — Vobič Martin, prodajalec premoga, uslužben v trgovini s kurivom Jeranič na Karlovski cesti v Ljubljani, je padel pri prenašanju premoga tako nesrečno po stopnicah, da si je zlomil nogo.

Hujše praske po obrazu. V Celju v Prešernovi ulici je podrl neki avtoizvozeček petletnega Ivana Borovskega. Otrok je dobil pri padcu hujše praske po obrazu.

Tri smrtne žrtve avtomobilske nesreče. Med Zatrnikom in Gorjani na Pokljuki na Gorenjskem se je pripetila huda avtomobilska nesreča, katere je zahtevala takoj dve smrtni žrtvi. Tovorni avto tvrdke Resman iz Lesc se je vračal s Pokljuke na Bled. Med potjo so prisledili bivši blejski graščak in hotelir Ivan Kenda, trgovec in gostilničar Kunstelj z Gorij, trgovec Matko Ulčar s sinkom in gospodična Vera Sodja s Koprivnika. Na ovinku ceste pri Zatrniku je avto prehitel neki voz, se nagnil in se zvrnil na kraj ceste. Težko vozilo je

Obleka iz bronaste dobe

V zadnjih letih so zgodovinska izkopavanja na Danskem, Švedskem in Norveškem obogatila muzeje s silno zanimivimi najdbami. V krstah, izdolbenih iz debelih hrastovih debel, so našli še dobro ohranjene kose obleke, ki jih cenijo na 1200 let pr. Kr., torej še iz bronaste dobe. Najdbe so tako številne, da nam jasno kažejo, kako so se ljudje oblačili pred 3000 leti. Tkalstvo je moralo biti takrat že zelo dobro razvito, ker so izkopane tkanine neverjetno močne in lepo izdelane. Blago je iz temne volne, iz česar sklepijo, da so ljudje gojili neko posebno vrsto ovac, ki jih danes v tistih krajih ni več. Moški so nosili kratek, od pasu čez ko-

Zakopano zlato. 2

Tine je gledal še vedno za Anico, ki se je počasi oddaljevala, ne da bi se bila kdaj ozrla.

»Pretežek je kovčeg zanj,« je zamrmral, ne da bi se zmenil za Roziko.

Ta je naglo izpustila njegovo roko, v očeh pa ji je zagorel hudoben ogenj. Sumljivo ga je pogledala in se zaničljivo nasmehnila.

»Odkdaj pa te tako skrbi, če kdo težko nosi?« ga je vprašala in zaprežala, kaj bo rekel.

»Imaš prav!« je odgovoril hripavo. »Kaj me briga!«

Usedel se je na klop. Spomnil se je zopet, da je Gradišnikov Tine s skaženim licem, ki se dekletom kvečjemu smili in mu je včasih katera prijazna — iz usmiljenja ... Da, da! Dobro, da se je spomnil ... S silo si je utrgal misli od Anice in dejal:

»Hodnik sem našel.«

Rozika je komaj zadušila radosten krik.

»Saj sem vedela,« je rekla vsa iz sebe od veselja, »vidiš, da sem imela prav. Z zakopanim zlatom bo prav tako; boš videl, da ga najdeva. Oh, Tine, najti ga morava! Povej mi, Tine, povej, kje je hodnik in kako je mogoče priti do njega!«

Umaknil se ji je za korak, ker mu je bila njena vsiljivost zoprna. Saj se ji vendar že na obrazu in v očeh bere, da je gladovna bogastva.

»Kar tako to ni, kakor misliš,« jo je skoraj

osorno zavrnil in je povedal, kako je hodnik našel in da je ta z dvema ogromnima skalama zadelan. Rozika je počenila na klop in je nekaj časa strmela pred se v tla.

»Skali treba odstraniti pa je,« je zamrmrala. Zopet je prišlo nekaj delavcev. Šli so mimo njiju v hišo.

»Hitro, Rozika!« se je eden od njih zadr. »Danes se nam mudi. Ob ednajstih bomo spet razstreljevali. Danes bomo hrib predrl.«

»Razstreljevali?« je ponovila Rozika kakor v sanjah. Potem je planila pokonci.

»Tine, vem, kako!« mu je pošepnila in odhitela v hišo.

Tine je zmajeval z glavo. Glej ga šenta, kako se človek nalez! Tudi njega je zopet prijelo, zopet je začel verovati, da bosta res našla zaklad. Kako? To bo že Rozika iztuhtala. Prebrisana je za tri, to treba reči.

Vtem je bila že zopet pri njem.

»Razstreliti bo treba,« mu je zašepetala.

Tine je ni koj razumel.

»Ali ne razumeš? Tisti skali bova razstrelila, potem pa je pot odprta.«

Samo pogledal jo je. Ali je ob pamet?

»Ali se ti meša?« je dejal surovo. »Kaj ti ne pride na misel! Da ti privre vsa vas skup, ko začujejo pokanje, in nama vderejo v hodnik? Pa še to se vprašaj, s čim pa naj razstreljujeva!«

pokopalo pod seboj Ivana Kendo in Kunstlja. Oba sta bila pri priči mrtva. Gospodična Sodja je dobila tako hude notranje poškodbe, da jim je podlegla. Ulčar, njegov sin in šofer so le malo poškodovani.

Smrt v dimu. V vasi Radatoviči pri Žužemberku je nastal ogenj v hiši Janka Popoviča. Obžgane predmete so ljudje hitro rešili in so jih zanesli v klet druge Popovičeve hiše. Obžgana ropotija je začela v kleti znova goreti in dim je prodrl v sobo, v kateri je spal klepar Janez Dacar iz Ljubljane. Dacarja so našli v dimu zadušena.

Nesreča v kamnolomu. V Plešnji vasi pri Trebnjem na Dolenjskem so razstreljevali šušterjevi v kamnolomu kamenje. Brata Jože in Franc sta polagala v izvirne luknje razstrelivo. En naboj se je nenadoma razletel v Jožetovih rokah. Eksplozija je Jožeta nevarno poškodovala po obrazu in rokah, zraven stoječega Franca je nekoliko obžgalo po rokah. Ranjenca so spravili v bolnišnico v Novo mesto.

Razne požarne nesreče

Skupina štirih dečkov v starosti od 7 do 13 let, ki so bili na povratu iz šole, je prišla do na samoti stoječe hiše posestnika Ignaca Kapuna v Ščavnici. Osemletni dečko se je domislil, da bi naj zažgal hišo, kar je tudi storil, preden mu je zamogel kdo od starejših to zabraniti. Po izbruhu požara so se fantalini nekoliko odstranili in so bolj od daleč opazovali ogenj, ki je vpepelil stavbo do temeljev. — Pri Sv. Jurju v Slov. goricah sta zanetila na škodnjem ognju otroka posestnika Jurija Žižeka. Poslopje je pogorelo do tal s kašeo vred, v kateri so bili shranjeni letošnji pridełki. Do nesreče je prišlo, ker sta bila starša zdoma in sta otroka kožuhal na škodnju. Iz hiše sta prinesla petrolejko in sta jo obesila pod stropom prav blizu odprtine, iz katere je molela slama in ta se je vžgala ter je bil mahoma škedenj v objemu plamenov. Na vpitje otrok so pribrzeli sosedi, kateri so obranili hišo. — Zelo huda požarna nesreča je doletela v Starem trgu pri Slovenjgradcu posestnika Kotnika.

Ogenj je izbruhnil v hiši in se je od tam razširil na vsa ostala poslopja. Na pomoč prihiteli gasilci so morali predvsem gledati, da so požar zajezili. Pogorelec je razen hiše in gospodarskih poslopij še ob ves spravljen letošnji pridelek. Velika škoda je le delno krita z zavarovalnino. Tik ob naši severni meji, že na avstrijski strani pri Sv. Antonu nad Marenbergom je posestniku Kozliču zgorela celotna gospodarska oprema, krma in pridełki. Gasilci iz Ivnika so rešili hišo in nekaj živine. Obstoja sum na požig. — V Radvanju pri Mariboru je uničil ogenj 10.000 din vredno domačijo delavcu Francu Gregoru. — V Variji pri Sv. Vidu pri Ptujju je zgorel do tal hlev, krma in velik kup slame posestniku Kranjcu. Živino so rešili s težavo.

Razne novice.

Vse cenjene dopisnike in inserente opozarjamo, da bomo radi praznika Vseh svetnikov zaključili prihodnjo številko »Slov. gospodarja« za v soboto.

Dvajsetletnica. Te dni poteka dvajseta obletnica, ko so Nemci izvedli med svetovno vojno plinski napad pri Kobaridu in je bilo od plina zastrupljenih na desettisoče Italijanov. Ob tej priliki so avstrijsko-nemške čete zamajale in prebile celotno fronto. V večini slovenski fantje so zopet zavzeli Gorico, Sveto goro itd. Italijani so se umikali s fronte ob Soči v paničnem begu, skušali so se utaboriti ob italijanski reki Tagliamento, kar se jim ni posrečilo. Morali so se umakniti globoko v notranjost Italije, do Piave. Šele tu so se ustavili, ko so jim prihiteli na pomoč zavezniki z drugih front. Piava je bila potem fronta do razpada Avstrije, ko so se uprli slovenski in sploh slovanski polki in se niso več hoteli boriti za Avstrijo. Kratko-

Zdravnik dr. SREČKO ŠKERJANC
Pobrežje pri Mariboru, Nasipna ulica 82
ord. 9—10, 14—16. 1507

malo so zapustili fronto ob Piavi in se podali proti domu.

Trgovine v Ptujju bodo v nedeljo 31. oktobra dopoldne odprte, na praznik Vseh svetnikov pa bodo ves dan zaprte.

Blasnikova »Velika Pratika« za leto 1938 je izšla in se razpošilja za ceno 5 din za vsak komad. Naročila na tiskarno J. Blasnika nasl., Ljubljana, Breg št. 10—12, in se dobi tudi v trgovinah. To je najbolj priljubljeni in najbolj razširjeni slovenski ljudski koledar že od nekdaj. 1447

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. Vodja sanatorija specialist za kirurgijo Dr. Černič. 964

Obžalovanja vredni slučaji.

Višek surovosti pijanih fantov. Na cesti proti Koprivni na Koroškem je napadlo več pijanih fantov 60 letnega Blaža Zupančiča. Surovine so starčka hudo obdelale po vsem telesu. Ko so ga pretepli, so ga zvezali in so ga zavlekli v bližnjo klet, iz katere so ga osvobodili drugi šele naslednje jutro.

Žrtev pijane podivjanosti. Alojzija Obretana iz Crne so trije pijani podivjanci tako obdelali z nožem, da mu je izstopilo drobovje.

Nočni napad na napačnega. Franc Spindler, 45 letni delavec s Koroške ceste v Mariboru, se je vračal zadnji četrtek, dne 21. oktobra, okrog 10. ure zvečer na kolesu po Kamniškem drevoredu proti domu. Na sredini drevoreda sta ga napadla dva in sta ga pobila s palicami na tla. Spindler se je zoperstavil napadalcema in je enega z žepno svetilko hudo lopnil po obrazu. Končno sta mu bila dva le kos, preiskala sta mu žepe in se spustila v beg brez plena, ker Spindler ni imel denarja. Oni napadalec, katerega je kresnil Spindler s svetilko, jo je toliko skupil, da ga je moral tovariš na pobegu podpirati. Tolojava sta se očitno zmotila ter sta se lotila povsem napačnega, pri katerem nista zaslužila niti za eno cigareto. Zadevo preiskuje policija.

»S čim pa na cesti razstreljujejo?« ga je zavrnila Rozika. »Z dinamitom seveda.«

Tine se je skorajda zgrozil. Kako to dekle o takih rečeh govori! Dinamit — pa skale v zrak: to je njej toliko, kakor če si Tine tobak prižge.

»Ljudje pa se še zmenili ne bodo za to,« mu je tiho nadaljevala. »Vajeni so tega, ko pri novi cesti vsak čas ponoči kaj razstreljujejo. Ali je to nekoliko bliže ali dalje, tega še vedeli ne bodo, ko jih zbudi. Najbolje okoli polnoči, tedaj živa duša ni več pokonci.«

»Nehaj s tem!« se je razjezil. »To so vendar prazne čenče. Kje pa boš dinamit dobila?«

Obrnila se je v stran, da bi ne videl, kako ji je čuden nasmeh spreletel obraz.

»Kaj veš?« je skomignila z rameni. »Tebi se ni treba brigati, ga bom sama dobila. Tudi izpraševati ti ni treba, čuj!« je naglo dodala, ker je odprl usta. »Zdaj pa moram v hišo, imam še dosti dela. V nedeljo se najdeva tam nad našim zgornjim travnikom, veš, pri tistih leskah, potem pojdeva skupaj in si vse ogledava. Medtem bom še vse dobro premislila. Zbogom, Tine!«

Poskusila mu je tako prijazno podati roko in ga tako ljubo in pristrčno pogledati, kakor je prej pri Anici videla, da ga je. Pa se ji ni posrečilo.

Tine se še zmenil ni, pokimal je in šel.

Rozika je stisnila usta in hudoben pogled ji je ušel za mladim kmetom. Toda naglo se je spre-

nila. Dejala si je: Kdor hoče kaj doseči, ne sme biti preveč občutljiv! S Tinetom pa mora biti previdna, to že vidi. Saj noče le zlata, saj hoče še mnogo več... Ali s tem je treba še počakati.

V hiši se je usedla zraven Ivana:

»Čuj, nekaj bi rada govorila s teboj!«

»Kar začni!« je pokimal in gošnil požirek žganja. Rozika je šla in je nalila velik kozarec ter ga postavila na drugi konec mize.

Ivan jo je razumel in se je prestavil.

Rozika je potisnila kozarec z žganjem pred njega:

»Na, za tega ti jaz dam, Ivan. Zdaj pa poslušaj: Nekaj bi rada od tebe...«

Nagnila se je čisto k njemu in mu dolgo nekaj šepetala.

Spočetka se je Ivan upiral in branil. Ali dekle je sililo le še bolj in žganje ji je pomagalo. Preden je vstal, da z drugimi delavci odide, ji je nekaj obljubil...

Rozika je še nekaj časa stala pred hišo in predla svoje misli v temno noč. Kar nenadno ji je bil obraz staričav in truden.

Čez cesto na nasprotni strani štrlijo okajeni zidovi s praznimi okni v nebo. Tudi tu je bila nekdanja Mrdavsova hiša. Pred dvema letoma pa je pogorela. Včasih postopnje oče okoli zidovja in ga ogleduje: »Na novo pozidati bi jo bilo treba, ko bi bil denar...« Ali denarja ni.

lena segajoč plašč, ki so ga privezovali okrog pasu z vrvjo ali jermenom in drug daljši plašč, s katerim so si ogrinjali vrhni del telesa. Pokrivali so se z debelimi volnenimi kučmami, ki imajo obliko polkrogle. Za ženske obleke pa si znanstveniki niso popolnoma na jasnem. Našli so namreč dve vrsti oblek: daljšo, podobno moški, in krajšo, ki se ga nekako do srede stegen ter je spletena iz debelih niti. Zanimivo je, da so nosile že prave jopice, se pokrivalo z mrežastimi kapicami ter si privezovali okrog pasu majhen okrogel bronast ščit s konico.

Za lepoto...

Za lepoto morda nikjer ne izdajo toliko kot na Angleškem. Angleži-

Med. univ. dr. FRANC BREZNIK

se je preselil iz Gornje Radgone v Celje ter je otvoril zobozdravniško in splošno zdravniško prakso na Kralja Petra cesti 29 (zraven »Ljudske posojilnice«). 1504

S prebito lobanjo v bolnišnico. Več fantov je napadlo na cesti pri Sv. Jakobu v Slov. goricah 22 letnega posestnikovega sina Ernesta Kraner. Eden ga je udaril z motiko s tako silo po glavi, da mu je počila lobanja in so ga prepeljali v nezavestnem stanju v mariborsko bolnišnico.

Hudo poškodovan pri napadu. V Župetincih pri Sv. Trojici v Slov. goricah je bil izvršen krvav napad, v katerem je dobil smrtnonevarne poškodbe 21 letni posestnikov sin Rudolf Kuri, katerega so prepeljali v nezavestnem stanju v bolnišnico.

Vinski tatovi na delu. V Smolincih pri Sv. Andražu v Slov. goricah so vdrli drzneži v klet mariborskega trgovca I. Andrašiča. Odnegli so mu dva soda vinskega mošta in ga oškodovali za 2000 din. V zvezi s to tatvino so orožniki aretirali dva delavca.

S sekiro ga je ranil. V št. Janžu na Vinski gori sta se sprla neki moški in 52 letni posestnikov sin Blaž Javornik. Prvi je udaril v hudi jezi s sekiro Javornika po stegnu desne noge in ga je hudo ranil. Poškodovani se je zatekel v bolnišnico.

Dvojni samomor radi nesrečne ljubezni. V Zapužah pri Ljubljani sta si končala življenje radi nesrečne ljubezni z električnim tokom visoke napetosti: hlapec Marko Nemanic in dekla Julijana Kastelic. Oba sta služila pri gospodarju Ivanu Arharju v Zapužah. Električna sila je oba še obžgala in jima je celo zgorela obleka.

Vlom v občinsko pisarno. Vlomljeno je bilo v noči v občinsko pisarno v Poljanah pri Škofji Loki in ukradenih 8000 din. Okolica Škofje Loke beleži v zadnjem času več vlomov, pri katerih je bil isti zločinec na delu.

Kolesarski tat pod ključem. Ljubljanska policija je zaprla 31 letnega Mihaela Nedra, bivšega delavca iz okolice Kranja. Aretirani je nevaren ter dolgo zasledovani tat

koles. Ned je uganjal tatinski posel po Dolenskem.

Vlom v šolo. V noči na četrtek so vlomilci obiskali šolo v Mokronogu. Premetali so vse, kamor so prišli, ter zginili z neznatnim plenom, med katerim je največ vredna lovska puška.

Slovenska Krajina

Strašna smrt otroka. Silvester Rogač, dveletni posestnikov sinček v Gornji Lendavi, je bil sam v kuhinji domače hiše. V trenutku, ko je hotel otrok steči iz kuhinje k bolni materi v sobo, se je prevrnil in je priletel ritenski v skaf vrele vode. Fantek je dobil tako hude opekline, da jim je podlegel.

Slovenska Krajina rešena nevarnih tolovajskih ciganov. Slovenska Krajina in njene sosedne pokrajine so prestale že dovolj strahu pred roparsko bando cigana Jožefa Kokoša, katera je kradla in ropala, kar ji je prišlo pod roke. Orožniki so bili z vso vnemo na delu, da rešijo prebivalstvo roparske more. Zadnje dni so orožniki zajeli tri glavne kolovodje roparske družbe. Eden od teh, Jožef Baranja, je bil ustreljen, ker je hotel pobegniti. Baranja je obležal mrtev in je moralo v zapore večje število njegovih pajdašev. Izmužnil pa se je takrat orožnikom drugi kolovodja Joško Kokoš, kateri se je klatil ob madžarski meji ter ropal v orožniški preobleki. Z njim je bil njegov 18 letni sin Jožef, kateri je tičal v preobleki stražnika. Orožniki so zajeli očeta ter sina v neki koči. Sin se je zagnal v

BATERIJE CROATIA

žepne anodne-ogrevače, izdeluje samo domača tvornica

IVAN PASPA I SINOV
ZAGREB, KOTURAŠKA 69

patruljo, dobil je zabodiljaj v nogo in se je zgrudil. Drugi orožnik je oddal streljaj na očeta, kateri se je zgrudil pri priči mrtev. Zahodnega mladega cigana so oddali v bolnišnico v Čakovcu, kjer so mu sicer koj nogo odrezali, a je že bilo prepozno, ker je cigan kmalu podlegel zastrupljenju. Po tako temeljitom obračunu s ciganskimi roparskimi glavarji bo imela Slovenska Krajina vsaj nekaj časa mir pred cigansko tatinsko in nasilno nadlogo.

Dvonožni lisici obsojeni. Pred kazenskim senatom v Mariboru sta dajala 20. oktobra odgovor 23 letni posestnikov sin Ivan Škrinjar in njegov 17 letni tovariš, ker sta pokradla 12 prekmurskim posestnikom 72 kokoši in dva purana. Ukradeni perutnini sta prodajala prekupčevalcem, izkupiček sta pa lahkomišelnost zapravljala. Škrinjar je bil obsojen na šest mesecev, njegov pajdaš na štiri mesece zapor.

Avtomobilska nesreča. Blizu Lendave sta trčila osebni avto tvrde Lebovič iz Zagreba, ki je vozil proti Lendavi, in tovarni avto, ki vozil premog. Luksuzni avto je čisto razbit. Dva potnika tega avtomobila sta hudo ranjena, sofer je ob desno oko.

Zbor JRZ mladine v Belgradu.

Zadnje nedeljo se je vršil v Belgradu prvi veliki zbor JRZ mladine, katerega se je udeležilo 30.000 udeležencev in med temi tudi slovenski fantje in dekleta pod vodstvom g. Smersaja. Zbor je otvoril predsednik in bivši minister g. dr. J. Rogič, ki je po sporočenih pozdravih mladine mlademu kralju Petru II. ter knezu namestniku Pavlu posebno poudaril pomen prisotnosti predsednika vlade in zunanjega ministra dr. Stojadinoviča. Sprevod slovenskih fantov in deklet na zborovalni prostor je dohitel dr. Stojadinovič, ki

je z avtomobila pozdravljal Slovence z vzklikanjem: »Živeli Slovenci, živele slovenska mladina, živijo slovenski fantje!« Predsednik stranke dr. Stojadinovič je počastil slovensko mladino s tem, da ji je odredil prostor pred tribuno, s katere je govoril. Slovenski fantje in dekleta so prikorkali na igrišče Belgrajskega športnega kluba ob igranju himne slovenskih fantov.

Glavni govornik je bil dr. Stojadinovič, katerega so slovenska dekleta ob pričetku govora obsula s slovenskimi pušeljci. G. predsednik je

nje srednjih stanov, številne uslužbenke in boljše delavke po mestih pripravijo polovico svoje tedenske plače za lepoticenje, tako da pridejo skupni izdatki za razna lepota sredstva, kakor: mazila za kožo in lase, razni dišeči praški, dišeče tekočine, barvila za ustnice, obrvi, trepalnice, razni laki za nohte itd. v vsej Angliji na 25 milijonov funtov sterlingov; izdatki za lepote strokovnjake od frizerjev do zdravnikov kirurgov pa so trikrat večji, namreč 75 milijonov funtov. Torej samo za lepoto plača Anglija 100 milijonov funtov ali dvakrat več kot za vzgojo. Naj si ogledajo te številke isti, ki pravijo, da so Angležinje popolnoma brezbrizne za svojo zunanost.

Pusto je pri Mrdavsu.

Ko je prišel Tine mimo vaškega polja, je zdajci obstal. Seveda, tu pred njim hodi Anica in vsakih deset korakov postavlja kovčeg na tla in počiva.

»Saj sem vedel,« je zagodrnjal in pospešil korak. Dekle se je ozrlo, ko ga je začulo. Bolj ji je šlo na jok kakor na smeh, plavi lasje so se ji prijetno potnega čela in kakor nemočno dete je vdano očakovala Tineta.

»Tak daj no sem!« Tine ni bil tistih eden, ki mnogo govori.

Anica si je globoko oddahnila.

»Bog ti povrni, Tine! Čisto sem že omagala. Ko bi bila vedela, da bo tako težek, bi bila kovčeg v gostilni pustila.«

Nekaj časa sta šla tako, ne da bi bil kateri kaj znil.

»Da te nisem koj spoznal!« se je pozneje začudil Tine in pojezil nase.

»Jaz sem tebe takoj spoznala,« je odgovorila Anica, toliko da je kaj rekla.

Tine se je suho zasmel:

»Saj tudi ni čuda pri meni, kaj!«

Anica ga je nekoliko preplašeno pogledala. Seveda, si je dejala, to ga je užalilo, kar je pravkar tako brez misli bleknila.

»Tako ne jemlji mojih besed, Tine!« je rekla

prijazno. »Kak je človek na videz, to ni nič; glavna reč je, kak je znotraj.«

»No, znotraj sem še večji skaza kakor zunaj,« je odvrnil Tine trpko in bridko.

»Vidiš, tega ti ne verjamem,« mu je ugovarjalo dekle; »tedaj bi mi zdaj ne pomagal.«

»Oh, veš — zaradi tega — glej, Anica, ko bi bili vsi ljudje z menoj taki, kakor si ti, tedaj bi bil tudi jaz boljši človek.«

Potem ni spregovoril ne besede več, ampak ji je kmalu nato postavil kovčeg na njen domači prag, želel »Lahko noč!« in urno mahnil domov.

To noč je Tine čul vse ure, ki jih je udarilo na vaškem zvoniku.

III.

Ko je prišel Tine v nedeljo na zgornji Mrdavsov travnik, ga je Rozika že čakala. Lepo se je napravila in je bila prav krotkega videza; saj je bila igralka na vaškem odru in ji ni bilo težko, igrati krotko deklico.

»Glej, Tine,« je dejala, ko sta stopala navzgor proti kapelici, »tako vesela sem, da sva si midva dobra!«

Malo je počakala, zavijala oči in prežala, če bo Tine vendar kaj šel na sladke limanice. Toda ta je gledal kar pred se.

(Dalje prihodnjik)